ഗുരുകുലം

[ഡോ: കെ. ഭാസ്ക്കരൻ നായർ]

ഇക്കഴിഞ്ഞ ഓണക്കാലത്ത്, ചതയനാളിൽ, സുഹൃത്തുക്കളോടുകൂടെ, ഞാൻ രാമന്തളിയിലുള്ള ശ്രീനാരായണ ഗുരുകുലത്തിൽ പോയിരുന്നു. അവിടെ അന്നു നടന്ന ആർഭാടരഹിതമായ ഹോമകർമ്മത്തിലും ഗുരുപൂജയിലും അതിഥിസൽക്കാരത്തിലും പങ്കെടുത്തു. അവിടുത്തെ വിലപ്പെട്ട ഗ്രന്ഥശേഖരവും കണ്ടു. ഈ സ്ഥാപനത്തെപ്പററി മുമ്പുതന്നെ കേട്ടിരുന്നുവെങ്കിലും, അവിടെയുള്ള സ്വാമിമാരിൽ ചിലരുമായി നേരത്തെ പരിചയമുണ്ടായിരുന്നു, എങ്കിലും അന്ന് ആദ്യമായിട്ടാണ് ഞാൻ ഗുരുകുലം സന്ദർശിച്ചത്. ആ സന്ദർശനം എന്റെ മനസ്സിൽ ഉണർത്തിയ ചിന്തകളെ മുൻനിർത്തി രണ്ടുവാക്ക് പറഞ്ഞുകൊള്ളട്ടെ.

ആധുനികകാലത്ത് നമ്മുടെ ഈ കേരളത്തിൽ ജനിച്ച മഹാപുരുഷന്മാരിൽ അഗ്രഗണ്യനാണ് ശ്രീനാരായണഗുരു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ നാമത്തിൽ പ്രബലങ്ങളായ സാമൂഹികപ്രസ്ഥാനങ്ങളും പ്രസിദ്ധിയാർജ്ജിച്ച സംഘടനകളും, വലിയവലിയ നിരവധി സ്ഥാപനങ്ങളും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. അതിനിടയ്ക്ക്, വിദേശീയരായ ഏതാനും ശ്രീനാരായണഭക്തന്മാർ വളരെ പ്രയാസങ്ങൾ സഹിച്ച് നടത്തുന്ന ഈ ഗുരുകുലം എത്രയോ നിഗ്ഗണ്യമായി തോന്നിയേക്കാം. സമുദ്രത്തിന് അഭിമുഖമായി ഉയർന്നുനിൽക്കുന്ന കുന്നിൻചരിവിൽ പ്രകൃതിമനോഹരമായ ചുററുപാടുകളിലാണ് ഈ സ്ഥാപനം നിൽക്കുന്നതെങ്കിലും, അവിടെ ഗോപുരമോ, മതിൽക്കെട്ടുകളോ, നമ്മുടെ ശ്രദ്ധയിൽപെടുന്ന ഒരു ബോർഡുപോലുമോ കാണാനില്ല. ഇടുങ്ങിയ കൽപ്പടവുകൾ കയറി അകത്തുചെന്നാൽ ചാണകം മെഴുകിയ തറയും മുളകൊണ്ടു കൈവരിവെച്ച മരത്തിൽ നിർമ്മിച്ച കോണിപ്പടിയും മററുമാണ് കാണുന്നത്. ഇക്കാലത്ത് ഈ വിവരണം ആക്ഷേപസൂചകമായി കരുതപ്പെട്ടേക്കുമെന്നു തീർച്ചയാണ്, നമ്മുടെ ഇന്നത്തെ പുതുമോടികൾക്കെല്ലാം സൌകര്യമുണ്ടാക്കിത്തന്ന ഗാന്ധിജി ജീവിച്ചതും ഇത്തരം ചുററുപാടുകളിലായിരുന്നെന്ന വസ്തുത മറന്നുപോയതുകൊണ്ടാണ് അങ്ങനെ തോന്നുന്നത്. ആ മഹാത്മാവിനെത്തന്നെ മറന്നുകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് ഇതിൽ അത്ഭുതപ്പെടുവാനുമില്ല.

എന്തായാലും ശ്രീനാരായണനെ ഭൌതികോൽക്കർഷം നേടുന്നതിനുള്ള ഉപകരണമായിട്ടല്ല ഈ വിദേശീയ ഭക്തന്മാർ കാണുന്നതെന്ന് സ്പഷ്ടമാണ്. അതിനുവേണ്ടി ബെൽജിയത്തിലും ഫ്രാൻസിലും അമേരിക്കയിലും ജർമ്മനിയിലും നിന്നു രാമന്തളിയിൽ വരേണ്ട കാര്യവുമില്ല. ആ സൌഭാഗ്യങ്ങൾ നേടുന്നതിന് നേരും നെറിയുമുള്ള എത്രയോ മാർഗ്ഗങ്ങൾ അവരുടെ രാജ്യത്ത് ലഭ്യമാണ്. ഇന്ത്യയിലാണെങ്കിൽ കഴിഞ്ഞ മുപ്പതുവർഷത്തിന്നിടയ്ക്ക് സ്വാതന്ത്ര്യവും രാഷ്ട്രീയപ്രവർത്തനവും വ്യവസായവും ജനാധിപത്യവും വികസനവിദ്യകളും, വിദ്യാഭ്യാസംപോലും, ഒരു ന്യൂനപക്ഷത്തിന്റെ അനിയന്ത്രിതവും അതിശീഘ്രവും ആയ അഭ്യുദയത്തിനുവേണ്ടി വ്യഭിചരിക്കപ്പെടുകയാണെന്ന് അവരും കാണുന്നുണ്ട്. ഇവിടെ താവളമടിച്ച് ആധ്യാത്മികവിഭവങ്ങൾ ശേഖരിച്ച് അന്യരാജ്യങ്ങളിലേക്ക് കയററുമതി നടത്തുവാനും അവർ മോഹിക്കുന്നില്ല. അതിനുള്ള പിട്ടുകൾ മററുതരത്തിൽപ്പെട്ടവയാണ്. കാവിവസ്ത്രവും ധരിച്ച് സഹായാഭ്യർത്ഥനയുമായി നടന്നു പൊതുജനങ്ങളിൽനിന്നു പണംപിരിച്ച് ആശ്രമജീവിതം നയിച്ചു അന്നദാനവും അതിഥിപൂജയും നടത്തുകയല്ല അതിനുള്ള ഉപായം.

ശ്രീനാരായണന്റെയും, കുട്ടിക്കാലത്തുതന്നെ ആ മഹാത്മാവിന്റെ അനുഗ്രഹം ലഭിച്ച് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആധ്യാത്മികപാരമ്പര്യത്തിൽ ജീവിതം നയിക്കുവാൻ നിശ്ചയിച്ചതിനോടൊപ്പം ആധുനികവിദ്യാഭ്യാസം നേടി യൂറോപ്പിൽ പോയി, ഫ്രഞ്ച്ഭാഷ പഠിച്ച്, പാശ്ചാത്യചിന്തയിൽ അവഗാഹം സമ്പാദിച്ച്, പാരീസ് സർവ്വകലാശാലയിൽനിന്ന് അത്യുന്നത ബിരുദങ്ങളുംകൊണ്ടു മടങ്ങിയെത്തിയ നടരാജഗുരുവിന്റെയും ശിഷ്യത്വം സ്വീകരിച്ച്, ഈ പുണ്യഭൂമിയിൽ സ്ഥിരമായി താമസിക്കുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്ന ഈ സജ്ജനങ്ങൾ ഭുവനഭോഗങ്ങൾ മോഹിച്ചുവരുന്നവരല്ല. ഒരു ജ്ഞാനമാർഗ്ഗവും ചിന്താസമ്പ്രദായവും മാത്രമല്ല ആചാര്യന്മാർ ഉപദേശിച്ചതെന്ന് അവർ മനസ്സിലാക്കിയിരിക്കുന്നു. ആചാരങ്ങൾക്കും അനുഷ്ഠാനങ്ങൾക്കും ഉപരിയായി ഒരു ജീവിതരീതിതന്നെ അവർ ശീലിക്കുകയാണ്. ആഡംബരങ്ങളും പരിഗ്രഹതൃഷ്ണയും വർജ്ജിച്ച്, ആവശ്യങ്ങൾ പരമാവധി നിയന്ത്രിച്ച് ആധ്യാത്മികാനുഭൂതിയെ മാത്രം ജീവിതലക്ഷ്യമായി കരുതി, മനുഷ്യജന്മത്തെ സഫലമാക്കുവാൻ

[മറുപുറം]

Digitized by Kerala Sahitya Akademi

ശ്രമിക്കുന്ന ചിരപുരാതനമായ ഈ മുനിചര്യയുടെ മഹത്വത്തെ മാനിക്കുവാനെന്നല്ല, മനസ്സിലാക്കുവാൻപോലും, സാമാന്യജനങ്ങൾക്കു കഴിവില്ലാതായിരിക്കുന്നു. ഭിക്ഷാംദേഹികളെന്നും പരോപജീവികളെന്നും, ഒരു ജോലിയും ചെയ്യാത്തവരെന്നും, ആക്ഷേപിച്ച് സന്യാസിമാരെ വെറുക്കുന്ന കാലമാണിത്. ഇക്കാരണത്താൽ ഇന്ത്യയിലെ പല ആശ്രമങ്ങളും അതികഠിനമായ പ്രയാസം അനുഭവിക്കയാണെന്നും നമുക്കറിയാം. ഈ കാലാവസ്ഥയിൽ ശ്രീനാരായണനെയും ഭാരതീയ സംസ്കാരത്തെയുംപറ്റി പ്രസംഗിക്കുവാനും പുസ്തകങ്ങൾ രചിക്കുവാനും അല്ല സ്വന്തം ജീവിതത്തിൽ ആ പാരമ്പര്യത്തെ പുനരുദ്ധരിച്ച് സംതൃപ്തിനേടുവാൻ യത്നിക്കുന്ന ഈ ജ്ഞാനോപാസകന്മാരെപ്പറ്റി അങ്ങേയറ്റത്തെ ബഹുമാനമാണ് എനിക്കു തോന്നുന്നത്. ഇന്ത്യയിലോ മറ്റെതെങ്കിലും രാജ്യത്തോ, എന്നെങ്കിലും എല്ലാ മനുഷ്യരും ഇങ്ങനെയുള്ള ജീവിതരീതി സ്വീകരിക്കുന്ന സ്ഥിതിവിശേഷം ഉണ്ടാവുകയില്ല എന്ന് തീർച്ചയാണ്. വൈദികകാലത്തുപോലും അത് ഉണ്ടായിരുന്നില്ല എന്നാണ് കാണുന്നത്. പക്ഷേ പരമാണുപ്രായമായ ഒരു ന്യൂനപക്ഷമെങ്കിലും ഈ ജീവിതമാതൃക പ്രത്യക്ഷത്തിൽ കാണിച്ചുതന്നില്ലെങ്കിൽ ലോകത്തിന് നാശമേ ഗതിയുള്ളു എന്ന് പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. മനുഷ്യൻ ഭോഗലോലുപനാണ്, സ്വാർത്ഥമൂർത്തിയാണ്, അവനും മൃഗങ്ങളും തമ്മിൽ ഒരു വ്യത്യാസവുമില്ല. അവനെ നന്നാക്കുവാൻ ശ്രമിച്ചതുകൊണ്ട് ഫലമില്ല, അവന്റെ ആവശ്യങ്ങൾ പരമാവധി സാധിച്ചുകൊടുക്കുവാൻ സഹായിക്കുന്ന വ്യവസ്ഥിതിയാണ് ഉണ്ടാകേണ്ടത്. അതാണ് ലോകക്ഷേമം; ശാന്തിയും സമാധാനവും കൈവരുത്തുവാനുള്ള ഉപായവും അതുതന്നെ; എന്ന വാദത്തെ അനുഭവസിദ്ധമായ ജീവിതസത്യമായി സ്വീകരിക്കുന്ന ഈ ചരിത്രദശയിൽ വീണ്ടുവിചാരത്തിനുള്ള അവസരമെങ്കിലും നഷ്ടപ്പെടാതിരിക്കുവാൻ അത് ആവശ്യമാണെന്ന് ഞാൻ കരുതുന്നു.

Originally published in [illegible] Navajeevan [illegible] on 6.10.81 and republished [illegible], December 1981

Best wishes:

* * *

DHANALAKSHMI WEAVING WORKS

KAKKAD

CANNANORE

670005.

Digitized by Kerala Sahitya Akademi